

Flertal indstiller, nemlig at tage det pantserværende Skyts bort fra Dragør Havn, let kunne blive Tale om Udfibning fra Dragør Havn og det indenfor en Afstand, hvori Byen kan meget virksomt bombarderes. — Ungaaende Sløfningen udtalte dernæst det ærede Medlem, at det var et tidligere og, som han altsaa maatte formode, nu forladt Standpunkt at kræve betydelige Støfninger udførte. Ja, hvad der paa det militære Omraade tidligere var Standpunktet og nu forladt, er det næsten ikke muligt at gribe eller holde fast paa. Jeg citerede en af de ivrigste Forfægtere for Kjøbenhavns Befæstning, nemlig Kapitain Rambusch, en Mand, der har reist hele Landet rundt. Jeg citerede hans Udtalelser forleden Dag, altsaa det aller-næste Nytt, nemlig at han fremhæver som den overveiende Fordel ved den permanente Befæstning, at Terrainet omkring den strag ved dens Anlæg bliver sløfet, saa at der ikke bliver Dækning for Fjenden. Det forekom mig, at det var den allernæste Autoritet, jeg kunde paaberaabe mig. Ikke destomindre siger det ærede Medlem: Det er et tilbage-lagt Standpunkt! Jeg maa da sige, at saa udvikle Ansuelserne paa det militære Omraade sig med en forbausende Hurtighed. Det ærede Medlem udtalte dernæst, at jeg ikke havde Noie til at beraabe mig i min Udtalelse igaar paa den tydske Demarkationslov, idet han mente, at Et er, hvad der stod i Loven, og noget Andet, hvorledes det udføres. Ja, derom foreligger der ikke mig noget Bekjendt, at den tydske Lov ikke overholdes, og navnlig ikke Demarkationsloven. Den er meget kategorisk, meget streng. Jeg skal i den Henseende oplæse, hvad der staar, og jeg udtaler atter her min Erkjendtlighed overfor Kommissionen af, at den saa udførlig og saa korrekt har fremstillet mange saadanne positive Oplysninger. Det hedder da: I den første Fæstningsrahon, som er 1,000 Alen omtrent, maa ikke opføres Baaningshuse af nogen Art og ingen Bygning af andet Materiale end Tømmer eller let ødelæggelige Jernkonstruktioner, en Bestemmelse, som vi kende fra Demarkationsterraiet i sin Tid her. I anden Befæstningsrahon, som udfører 600 Alen, maa ikke opføres nogensomhelst Grundmursbygning, ikke Andet, end hvad ligeledes let kan ryddes af Veien, og indenfor den tredje Grænse maa der overhovedet ingen Forandring ved Terrainet gjøres uden Kommandantens Tilladelse. Det er de tydske Bestemmelser, og dersom det ærede Medlem vil sige, at de ikke overholdes, saa er det atter en ny Oplysning, som ikke har foreligget for Udvalget. Det forekommer mig ikke, at den tydske Administration i Reglen

pleier at være af den Bestaffenhed, at den lader sine Love være uoverholdte, og jeg skalde meget tvivle om, at det overfor Demarkationsloven var Tilfældet. — Naar det ærede Medlem antede over, at jeg ikke ved Siden af havde anført, hvad der stod om den franske Demarkationslov, og navnlig, hvorledes Forholdet er ved Paris, skal jeg dog erindre om, at den franske Demarkationslov indeholder ogsaa de tre forskjellige Fæstningsrahoner, paa hvilke der hviler Servituter mod Bygningsfrihed. Disse Rahoner ere ikke saa brede som de tydske, de ere meget snævrere, ialt er det ikke mere end i omtrent 1,500 Alens Afstand fra Fæstningsværkerne, at der hviler Servituter af forskjellig Art. Men af hvilken Grund er det? Den Tanke forekommer mig i alt Fald at ligge meget nær. Den franske Demarkationslov er nemlig af 1819 og ligger altsaa tilbage i et Tidrum, da Studdistancen var en ganske anden endnu. Den tydske Lov derimod er af 1871, altsaa umiddelbart efter de fra Krigen mellem Frankrig og Tydskland indhøstede Erfaringer netop i Fæstningskrige. Nu jagde det ærede Medlem, ja, men Paris er senere bleven befæstet, og allerede ved Befæstningens Anlæg i 1841 gif man betydelig ned med Demarkationstvangen, og ved en senere Lov af 1874 er man bleven ved det samme indskrænkede Demarkationsterrain om Værkerne, nemlig 400 Alen. Det er fuldstændig rigtigt, men det ligger i alt Fald nær for mig at se Grunden dertil, og det er da den, at Paris paa ingen Maade kan betragtes som en Fæstning af sædvanlig Art. Man kan kalde Paris en Fæstning, og man kan sige, at den ikke er en Fæstning; man kan sige, at den er en befæstet Leir, i hvilken hele Armeer kunne opholde sig og kæmpe. Det er en forstandst Balplads meget mere, end det er en Fæstning, og netop fordi det hele Anlæg der er anlagt og beregnet paa det mobile Forsvar af en Felthær, er det ogsaa ganske naturligt, at man indskrænker Demarkationstvangen omkring Fæstningsværkerne selv; thi de blive ikke Dugdepunktet i hele denne Stillingens Forsvar. Denne Forklaring synes mig ikke at ligge fjernere, end at man meget let maa kunne faae Die paa den. — Det ærede Medlem mente endvidere, at mine Bemærkninger angaaende Utilstrækkeligheden af den foreslaaede Fæstning vare urigtige, fordi de hvilede paa den urigtige Forudsætning blandt Andet, at Omkredsen af Fæstningen ikke er saa stor, som jeg har angivet. Jeg har Rortet her og har i dette Dieblik gjentaget mine Maalinger og fundet den korrekte Omkreds af Kjøbenhavns Fæstningsterrain at være 34,000 Meter. Dersom